

1 januari

DE BESTE NIEUWJAARSWENS

Heere, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem gegraven en mest gelegd zal hebben.

Lukas 13:8b

Zo ligt het oude jaar weer achter en een nieuw jaar ligt voor ons. We weten wel wat er in het oude jaar heeft plaatsgehad. Maar hoe het in het pas begonnen jaar zal gaan, dat weten we niet. Job zegt: 'Wij zijn van gisteren en wij weten niet!' Wij kunnen nog niet weten of zeggen of we over vijf minuten hier nog staan of zitten. Het kan nog binnen vijf minuten of met een onderdeel van een seconde, dat God de pols stilzet, en de mens is niet meer!

Het is de gewoonte dat men op Nieuwjaarsdag elkaar een gelukkig Nieuwjaar wenst. Er zal wel veel gehuicheld worden, maar er zullen er ook altijd zijn die het wel menen. Ze wensen elkaar 'het beste' toe. Maar het beste is ... een nieuw hart! Het beste wat ons kan overkomen in het nieuwe jaar is een God voor ons hart, een Borg voor onze schuld, en de Verzegelaar van God de Heilige Geest in het werk van de Middelaar. Dát is het beste! Ik weet geen grotere rijkdom. Zouden we elkander een grote som gelds toewensen, we zouden er maar last van hebben om het te bewaren. Maar waar genade is, daar hoeven we zelf niets te bewaren. Daar bewaart God het voor de Zijnen. Hij zorgt voor hen. Het is ook goed om elkander een gezond lichaam toe te wensen. Dat is óók veel. Dat is een van de grootste weldaden, na genade. Maar wanneer worden ze gewaardeerd? O, dat dit nieuwe jaar een bekeringsjaar voor ons, voor u en voor onze catechisanten geschonken mocht worden.

Lezen: Lukas 13:1-9

2 januari

UITZIEN NAAR DE VERVULLING

En hem was een Goddelijke openbaring gedaan door den Heiligen Geest, dat hij den dood niet zien zou, eer hij den Christus des Heeren zou zien.
Lukas 2:26

We lezen in Lukas 2 van Simeon die een Goddelijke openbaring had ontvangen als een gift, als een weldaad te midden van zijn verlorenheid. Daarin werd de weg geopenbaard tot zaligheid. En nu kan daar makkelijk twintig jaar of langer tussen gelegen hebben, dat weet ik niet. Maar dit is zeker, dat een Goddelijke openbaring gegeven wordt om rijp te worden voor een Goddelijke vervulling. De vruchten worden gegeven om te gaan hongeren naar de Boom. En de druppelen van de wateren des eeuwigen levens worden geschonken om te gaan dorsten naar de Oceaan.

Dát is een gezonde bekommerde Kerk, welke bekommerd is en zegt: Hoe kom ik rechtvaardig voor God en hoe zal ik ooit in Zijn beeld hersteld worden? Simeon heeft dat voorrecht eerlijk gekregen en niet genomen, hoor, zoals de meesten in onze tijd Jezus nemen. Als Simeon een ogenblik dat Kind aanschouwt, mag hij Het nemen omdat hij Het gekregen heeft. Hij mag het omhelzen omdat Simeons ziel omhelsd wordt. Christus omhelsde eerst en toen omhelsde Simeon Hem. Want hier gaat de schenking voor de aanneming. En dat heeft zich meermalen voorgedaan in het leven van Simeon in de noodzakelijkheid, omdat hij begeerde die beloofde Messias, die beloofde Rots eens deelachtig te worden. En daarom heeft hij menigmaal zijn armen uitgestrekt, en gezegd: 'Och, dat Gij de hemelen scheurdet en dat Gij nederkwaamt.'

Lezen: Lukas 2:22-33

3 januari

IN VREDE HEENGAAN

Nu laat Gij, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, naar Uw woord.
Lukas 2:29

Simeon was een man die zat was van zichzelf. Er was op heel de wereld niets meer wat hem trok. Ik lees van Jakob: 'Op Uw zaligheid wacht ik, HEERE.' Dan is sterven geen sterven meer. Simeon heeft in dat Kind de Overwinnaar van hel, graf en dood mogen zien en heeft verlangd om de haven der rust te mogen aandoen. Je moet ver van de hemel zijn om naar de hemel te verlangen. Er moet een vrucht van God in de dadelijkheid zijn om in Zijn gunst en gemeenschap te mogen verkeren. Als er wat van boven naar beneden valt, dan gaat het van beneden naar boven trekken. Paulus getuigt het: 'Ik word van twee gedrongen en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. Maar dit is het beste om met Christus te mogen wezen.' Dat had hij ervaren. Simeon zei: 'Nu laat Gij, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede.' Dat was een vrede met God en met zijn consciëntie. Vrede met de wet en vrede met de dood. Vrede in zijn doodskist en vrede in het graf. O, dit is een vrede die zijn hart streelde en waarvan ik lees in Job 17: 'Tot de groeve roep ik: Gij zijt mijn vader!'

Zei Simeon: 'Want mijn ogen hebben mijn zaligheid gezien'? Nee, dat staat er niet. Er staat: 'Want mijn ogen hebben UW Zaligheid gezien.' Dat is de Zaligheid die Hij uitgedacht heeft als vrucht van eeuwige Wijsheid, om Zijn lieve Zoon tot ons Evangelie te maken. Nee, het is niet onze zaligheid. God heeft deze weg uitgedacht en Christus heeft de Zijnen verzoend door een weg van lijden. Hier geldt: 'Die roemt, roeme in den Heere.'

Lezen: Lukas 2:28-40

4 januari

GEEN EIGEN HUIS

En na sommige dagen is Hij wederom binnen Kapernaüm gekomen.

Markus 2:1a

Christus is in Zijn omwandeling op aarde het land doorgegaan, goeddoende. Ja, Hij kan niet anders dan goeddoen, want Hij is goed. De apostel schrijft aan de Korinthiërs: 'Want gij weet de genade van onzen Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden.' Ja, Hij was rijk, want Hij was God. Hij werd het armste en bleef God. Kunt u dat vatten? Nee! Maar het is beter dat het ons zal vatten. Want als het ons vat, houdt het ons vast. Wat wij vatten, laten wij weer los. Och, dat het ons aangreep, want dan gingen wij ook grijpen. De apostel zegt: 'Grijp naar het eeuwige leven.' Grijpen kan men niet met een volle hand, want dan houdt men de hand dicht. Men grijpt met een ledige hand naar de kroon des eeuwigen levens. Markus beschrijft dat Jezus na sommige dagen wederom binnen Kapernaüm is gekomen. Die zoete Jezus. Die allerbeminnelijkste Heere Jezus. Als de Vader niet zo'n lieve Zoon had, was er nooit een wereld geweest, en had er ook nooit één mens bekeerd kunnen worden. Hij heeft het alles om Zijns lieven Zoons wil gedaan. De Vader houdt zoveel van Hem, want Hij is Zijn beeld. Hij is het onzienlijke beeld Gods. Hij getuigt: 'Ik en de Vader zijn twee Personen, maar één God.'

Jezus gaat dus naar Kapernaüm. Heeft Hij daar Zijn eigen huis? Nee, Hij heeft een huurhuis. De Borg heeft nooit een meter grond in eigen bezit gehad. Christus doet het met een huurhuis, om voor Zijn Kerk een eigen Huis te kopen!

Lezen: Markus 2:1-12

5 januari

LEVEN BIJ DE MIDDELEN

En het werd gehoord dat Hij in huis was.

Markus 2:1b

Zodra Jezus in Kapernaüm kwam werd gehoord dat Hij in huis was. Er staat niet dat Christus in *Zijn* huis was. Hij is de armste geweest van allen die ooit als de armsten op aarde geleefd hebben. Er is nooit zo'n grote bedelaar geweest dan de eeuwige Schepper, toen Hij op aarde was. Om de Herschepper te kunnen zijn, moest Hij Zijn hand ophouden om te eten, en moest men het geld om de tol te betalen voor Hem uit de vis halen. Want Jezus én Zijn discipelen waren zo arm dat ze zelfs de tol niet konden betalen.

Zodra Jezus in het huis te Kapernaüm was, stroomde het huis vol met mensen om Hem te horen. Dat is goed. Plaats u maar zoveel mogelijk onder de verkondiging van het Woord. Het mocht u nog eens grijpen. Als God u bekeert, doet Hij dat door Woord en Geest. Nooit door een krant of door verdorven lectuur. Laten we dus maar bij de middelen leven! Ze kunnen vanbinnen weleens zeggen: 'Waarvoor gaat u nu weer naar de kerk? U kerkt al zo lang en u hebt er nog nooit baat bij gehad. U zult net zolang kerken tot u in het graf ligt en uw ziel in de hel valt.' Dan kan het weleens zo gesteld zijn dat u zegt: 'Ik zal maar thuisblijven, want het helpt toch niet meer.' Mocht u de gang nog eens maken van koningin Esther en antwoorden: Dan sterf ik maar onder de middelen, maar ik wens ze toch te mogen waarnemen tot aan het eind van mijn leven. De kerkdienst is geen instelling van mensen. Het is een Goddelijke instelling. In Kapernaüm liep het hele huis vol, toen gehoord werd dat Jezus daar in huis was.

Lezen: Hebreëën 10:19-31